

VLIEGVISSEN

IN 'DE SUPERLEZER' KOMT IEMAND AAN HET WOORD DIE ANDERS REIST DAN DE DOORSNEE-LEZER. DEZE KEER: HANS BOCK (56), LERAAR WISKUNDE EN VERSLAAFD VLIEGVISSEER. ZO VISTE HIJ ONDER MEER OP DE BAHAMA'S EN IN BRITISH COLUMBIA. ZIJN ULTIEME VLIEGVISPARADIJS? IJSLAND.

Interview: Nicolline van der Spek | Foto's: Hans Bock

OP IJSLAND

'Maak je geen zorgen, ik ben geestelijk stabiel. Maar als ik terugdenk aan mijn reis kan ik zo weer een potje gaan zitten janken. IJsland is zo mooi! De diep ingesleten valleien, die lavavelden en het glasheldere water van de gletsjerrivieren! Op de plekken waar ik mijn tentje neerzette, was in een straal van twintig kilometer niemand te vinden. Nauwelijks bebouwing,

totale leegte. Dat geeft me zo'n boost. Geestelijk dan, want fysiek ben ik altijd uitgeput na mijn reizen. Dit keer ben ik zeven kilo afgevallen. Je zit geen moment stil. Met vliegvisseren ben je zes à zeven uur per dag aan het lopen. Daarbij heb ik ook nog zo'n vijfhonderd kilometer gefietst. Allemaal *offroad*.'

Ik spreek Hans Bock twee dagen na zijn reis door IJsland, waar hij vier weken lang rondtrok op zijn mountainbike in een landschap dat het midden houdt tussen Noorwegen, Schotland en de maan. De leegte van het land noemt de vrolijk babbelende Brabander: 'Feest!' Alleen met de zon, de sterren, en de maan.

'Ik ben niet mensenschuw, maar de eenzaamheid zoek ik bewust op. Het alleen-zijn geeft me de mogelijkheid om te reflecteren. Zit ik nog wel op koers? Wanneer krijg je nou de tijd om over dit soort vragen na te denken in Nederland. Gisteren heb ik weer gewerkt. Gekkenhuis. Op IJsland had ik geen enkel tijdsbesef. Ik was er alleen met de sterren. Daar ging je vroeger voor naar een klooster; in retraite bij de nonnen.'

Het vliegvisparadijs

Voor het vliegvisseren reist Hans Bock al dertig jaar naar de mooiste gebieden. Zo beviste hij rivieren in Montana, Wyoming, Utah, Idaho, British Columbia, Argentinië, Chili, Nieuw-Zeeland en ook op de Bahamas. Maar het ware vliegvisparadijs vond hij naar eigen zeggen op nog geen 2,5 uur vliegen van huis! IJsland.

'De natuur alleen al, die is verpletterend mooi. Daarnaast vind je er bruine forel die nergens anders voorkomt. Prachtige jongens, tot wel tachtig centimeter lang, met vaak prachtige tekeningen. Echt *top of the bill*. Allemaal wild. Ik ga nooit vissen op uitzetforel die is opgegroeid in kweekbakken. In landen als Oostenrijk en Slovenië betaal je flink

voor je visvergunning terwijl een groot deel van de vis is uitgezet. In Finland, Zweden, Noorwegen en dus ook IJsland vind je wilde vis. Het zijn ook landen met een lage *hengeldruk*, zoals dat heet. Echt niemand te zien. Ga je vissen in de Eifel, dan is dat wel anders. In IJsland ben je de enige... tenminste als je net als ik op forel vist.'

Big business

Vissen op wilde zalm is populair op IJsland, aldus Hans. 'Dat heeft bijna een cultstatus. Eric Clapton doet het, Kevin Costner, allerlei *captains of industry* en nog zo wat jongens voor wie geld geen rol speelt.' Bock rekent voor: 'Een vergunning op IJsland kan oplopen tot drieduizend euro per dag. Zeker als je vist in een rivier waar grote zalm zit. Dan heb je een luxe lodge en krijg je er een gids bij die je precies vertelt achter welke steen vis zit. *Big business!* Ik ben bloedfanatiek, maar ik ga echt geen duizend euro betalen om te mogen vissen. Ik ben gericht op forel in de bovenloop van de zalmrivieren. Ik loop naar de boer, zeg hem wat ik van plan ben en vraag dan wat het kost. Meestal kijken ze me heel raar aan: wie wil er nu op forel vissen? Ze snappen het niet en vragen hooguit een paar euro of een flesje sterke drank. Ik belof ze dat ze mijn kop mogen inslaan als ik toch op het zalmgedeelte van de rivier vis. Maar dat doe ik niet... geef mij maar een mooie bruine forel of *Arctic char* (ook wel riddervis, een zalmachtige, red.).'

1 kilo havermout

Meestal blijft Hans een aantal dagen op zijn 'basis-camp'. Daarna pakt hij de boel weer bij elkaar en stapt hij op zijn mountainbike. Soms neemt hij de bus, waarbij hij de fiets achterop bindt. IJsland is

meer dan twee keer zo groot als Nederland, maar er wonen maar 350.000 mensen. 225.000 wonen ook nog eens in en rond Reykjavik. De rest woont verspreid over het land. De bewoonde wereld bezoekt Hans alleen als zijn rantsoen op is. Het boodschappenbriefje voor een week bestaat uit 1 kilo havermout, 500 gram rozijnen ('voor door de havermout'), theezakjes, 500 gram pinda's, een pakje boter ('om mijn visje te kunnen bakken') en vier repen chocola. 's Nachts kan het er nog wel eens erg koud zijn, ook hartje zomer. 'Dan eet ik een stukje chocola. Dat werkt bij mij als een blokje hout op het vuur!'

Water & wijn

'Elke dag vis. Verveelt dat niet?', wil ik weten. Hans moet lachen: 'Als je geluk hebt, vang je een

Foto's linkerpagina:

- < Een zalm, gevangen in Melrakkasletta, een schiereiland in Noord-oost-IJsland.
- < Op een gravelweg in het gebied Skagaheidi, met onder meer tent, matje, slaapzak, hengel en schepnet.
- < Lupineveld bij Pingeyri.

Foto's deze pagina:

- > De zon komt op bij Mount Kirkjufell.
- > 'Mijn mobiele hotel'.
- > Vissen in de rivier die uitmondt in het meer van Arnarvatn.

SLECHTS 1 FOREL SLAAT HIJ DE KOP IN. 'EEN MENS MOET TOCH ETEN?'

Bovenste grote foto:

> 'Mijn fiets? Dat is de Attacama van Sandman, een Belgisch merk. De foto is genomen aan de rand van een lavaveld in West-IJsland, bij de lagune Hraunsfjordur.'

Onderste foto:

> 'Dit is een Arctic char. Die leeft alleen in water dat nooit warmer is dan vijf graden Celsius. Dit exemplaar kan wel dertig jaar oud zijn.'

vis met eitjes. Dan heb je er ook nog een toetje bij!

Dan volgt de nuancering: 'Als mijn havermout op is, bak ik 's avonds een extra vis. Die eet ik dan 's morgens op. Al is forel koud niet echt lekker, dat moet ik toegeven.'

Water neemt hij trouwens niet mee: 'Van elk stroompje tot uit de grootste meren kun je drinken in IJsland, ongefilterd!' Alweer zo'n voordeel van IJsland, lijkt de Brabander te willen zeggen.

'Is IJsland niet peperduur?', werp ik tegen.

'Ja, in Reykjavik dronk ik op de laatste dag een glas rode wijn. Kostte me zeven euro! Maar verder vind ik het helemaal niet duur. Voor het vliegticket betaalde ik driehonderd euro en alles bij elkaar heb ik vijfenvijftig euro betaald aan kaartjes voor de bus.'

'Pijn in mijn bek!'

We hebben het hier niet over een simpele hengel en een dobbertje. IJsland is dé plek voor vliegvisserij, de *high-end* variant binnen het vissen, waarbij je ook nog eens een halve entomoloog oftewel insectenkenners moet zijn. De kunstvlieg, laten we het daar eens over hebben. Een hele studie. 'Als eerste

onderzoek je de insecten die voorkomen in het gebied waar je gaat vissen. In IJsland ging het onder andere om de langpootmug,' leer ik, 'in het Engels ook wel *Daddy Longlegs* genoemd. Die maak je vervolgens zo goed als mogelijk na. Uren zoet met draad en naald. In tegenstelling tot een dobber komt een kunstvlieg niet in beweging als je beet hebt. Bij stilstaand water moet de visser de vlieg activeren om de aandacht van de vis te trekken. Vissen zwemmen altijd met hun kop tegen de stroom in. Je sluipt over de kant en probeert uit het blikveld van de vis te blijven. Dan ga je de kunstvlieg bewegen om de vis te lokken. Je mag niet stampen, want bij de geringste dreiging is je vis weg. In Duitsland en andere landen waar veel wordt gevestigd zijn de vissen vaak 'lijnschuw'. Ze bijten niet meer. Ze zien een streep op het water en denken: pijn in mijn bek!'

Hans vangt tientallen forellen op een dag: *catch & release*. Slechts één slaat hij de kop in: 'Een mens moet toch eten?' Volgend jaar doet hij dat op een van de vele eilandjes in Groenland, of misschien in Noord-Zweden. De keuze is nog niet gemaakt. Eerst maar eens nagenieten van IJsland. •